

Congres Fiden (International Association of Building Services Contractors) in Hotel Chateau Sint Gerlach te Valkenburg op 4 oktober 2019

Dames en heren,

Welkom in Limburg, de meest zuidelijke en zonnige provincie van Nederland;

en meteen ook de meest unieke, aparte en bijzondere provincie van het land,

een provincie waar het goed leven, werken en ondernemen is

vooral omdat we geen grenzen willen zien.

Ja, dames en heren,

Limburg is een beetje apart binnen ons land.

We zien er anders uit,
we klinken anders en
we smaken zelfs anders

Om met **onze looks**, ons uiterlijk, te beginnen: verwacht hier geen typisch plat polderlandschap maar heuvels en dalen.

Precies die heuvels en dalen waar een topwielrenner als Tom Dumoulin groot mee kon worden.

En wat onze **sound**, ons geluid, betreft: die is veel zachter dan in de rest van het land.

Daar kunt u harde g's horen, maar hier klinkt het zangeriger en iets minder luid...

En als ik zeg dat we **anders smaken**, dan heb ik het vooral over onze kaas: de Limburger.

Deze Limburger is echt heel wat anders de Gouda kaas – de *Gouda Cheese*. Ze smaakt veel pittiger en ja, ze ruikt ook wat steviger.

Maar wat ons óók apart maakt, dames en heren, is onze ligging.

Onze ligging zo goed als buiten ons eigen land, wat maakt

dat we hier veel sneller op de stoep staan bij onze buitenlandse burens dan bij onze eigen landgenoten,

en dat ook de Europese hoofdstad Brussel hier dichterbij is dan Den Haag, waar onze nationale regering zetelt.

Een ligging die óók maakt dat we zoveel meer historie en cultuur delen met onze directe buitenlandse burenen.

Samen stammen we uit het hartland van Karel de Grote, de vader van Europa.

Samen vormden we ook eeuwenlang een speelbal van de grote mogendheden,

waardoor we ook vaker samen een nationaliteit vormden;

net zoals we samen meer zuidelijk-katholiek van aard waren...

Een geografie, historie en cultuur dus,
die maken dat we ons verwant voelen aan onze burenen; én ons ook makkelijk over grenzen heen laat stappen.

Niet alleen om bij elkaar een biertje te drinken, boodschappen te doen of een wandeling te maken,

maar óók om te wonen, te werken, te studeren of te ondernemen.

Ik kom daar straks nog even op terug.

Maar onthoud voor nu hoe vanzelfsprekend dat grenzeloos denken voor ons is geworden.

Hoe we die grenzen helemaal niet willen zien,
maar ook bij – én met – de burenen
kansen en mogelijkheden willen grijpen,
om samen verder te komen dan alleen...

Dames en heren,

Het is met precies dezelfde mentaliteit, dat we hier in Limburg aan een robuuste kenniseconomie bouwen.

Door als overheid, als ondernemers, en als onderwijs & onderzoek heel bewust over onze eigen grenzen heen stappen.

Om samen te bepalen aan welke kennis en vaardigheden er nu exact behoefte bestaat...

...én om juist die producten en diensten te ontwikkelen waar de consument én de samenleving op zitten te wachten.

Niet alleen in Limburg, maar ook in Nederland én ver daarbuiten.

Hiervoor bouwen we samen in Limburg aan maar liefst 4 verschillende campussen.

Vier verschillende campussen, maar wel onder één naam, en wel Brightlands.

Zo kennen we in onze hoofdstad Maastricht de **Brightlands Health Campus** die zich – met een academisch ziekenhuis binnen handbereik – focust op gezond leven.

Waar we onder meer – en daarmee haalden we ook de wereldpers – vlees weten te kweken, maar ook botten...

... De 'kweekburger' als antwoord op mondiale voedselproblemen, milieubelasting en dierenwelzijn, en het tweede – gekweekt bot – omdat we allemaal ouder worden, veel ouder...

Iets centraler in Limburg - in Sittard-Geleen - staat de **Brightlands Chemelot Campus** waar ondernemers, onderzoekers en studenten zich volledige focussen op hypermoderne materialen en duurzame productie.

Waarbij die ondernemers zowel multinationals als DSM en Sabic kunnen zijn, alswel slimme startups.

Een van die startups opende onlangs op deze campus een proeffabriek waarmee ze plastic oneindig kunnen hergebruiken.

Plastic dat daardoor niet meer in de oceaan hoeft te verdwijnen en ook geen olie meer nodig heeft om geproduceerd te worden.

In Venlo – in het noorden van onze provincie – ligt onze **Brightlands Greenport Campus**, waar de focus geheel ligt op gezond voedsel.

Hier proberen we – onder meer – het antwoord te vinden op de vraag hoe we in 2050 negen miljard monden kunnen voeden.

En die "wij" zijn dan bijvoorbeeld agrariërs met interessante ideeën én techneuten die hiermee aan de slag gaan...

Vorige week konden we bekend maken dat óók BASF Vegetable Seeds zich nu onder die 'wij' gaat scharen. Één van de grootste groentezaadbedrijven ter wereld.

En in Heerlen – tegen de Duitse grens aan – tenslotte opende we de **Brightlands Smart**

Services Campus, waar de focus - zoals de naam al zegt – ligt op slimme diensten.

Nog geen drie jaar oud is dit nu bijvoorbeeld al *the place to be* voor kennis over blockchain. De technologie voor een digitale wereld die betrouwbaar is én de privacy respecteert.

(En zeker gezien het thema van uw congres 'Leading People in Digital Times' wellicht ook wel een hele interessante campus voor u)

Maar vier verschillende Brightlands-campusen dus, verspreid over onze provincie met ieder hun eigen focus, maar ook hier buiten hun eigen grenzen treden,

en dus ook elkaar versterken,
en onze maakindustrie,
en ons MKB.

Dames en heren,

Het is zeker voor een groot deel aan deze groeiende en bloeiende kenniseconomie te danken dat het bijzonder goed gaat met Limburg.

Zo tekenen we al enige jaren voor mooie groeicijfers;
kennen we een historisch lage werkloosheid (sowieso een van de laagste van het land);
en promoveerde Europa ons tot *innovationleader*,

maar kunnen we bovenal ook heel goed en ruim investeren in een sociale agenda.

Een sociale agenda waarmee we alle Limburgers meer in gelijke mate kunnen laten profiteren van de voorspoed en van een veel betere gezondheid.

Kortom dames en heren:

“het is goed leven, werken en ondernemen in Limburg.”

Maar het zou nog beter kunnen.

En daarmee kom ik nog even terug op het wonen, werken en ondernemen aan de andere kant van de grens.

Want ik zei u net dat wij daar zeker voor openstaan, sterker nog: wat dat betreft kunt u ons wel de meest Europese provincie van ons land noemen.

Want we zagen - en zien (!) - veel perspectief in het grenzeloos verenigd Europa zoals geschetst in de Verdrag dat in Maastricht werd getekend. (Overigens in het huis van onze provincie waar ik werk, ik loop dagelijks langs de geboorteakte van de Europese Unie)

Maar als grensprovincie kunnen we niet anders dan heilig geloven in 'nut, noodzaak en winst' van een grensoverschrijdende samenwerking.

Ik kan daar ook een cijfer opplakken.

Eerder berekende het Nederlands Economisch planbureau namelijk dat het bruto regionaal product van alleen al het zuiden van onze provincie, met maar liefst één miljard euro zou toenemen als wij géén last zouden hebben van grensbelemmeringen.

Één miljard euro meer ...

Maar het probleem is dat wij wel last hebben van die grensbelemmeringen. Want hoe graag wij – overigens samen met de burens – de grenzen ook willen negeren, de vele, vele regels maken ons dat niet bepaald makkelijk. En dan heb ik het niet over Europese regels, maar juist over de toename van zoveel verschillende nationale regels.

Gelukkig zien nu ook onze nationale regeringen – sinds een jaar of 2 – dat en kunnen we nu – samen met de Duitse en Belgische burens – gestaag werken aan praktische oplossingen voor al die knelpunten.

En proberen we samen die grenzen meer en meer uit de weg te ruimen.

Zo staan natuurlijk onze Brightlands Campussen wagenwijd open voor grensoverschrijdende samenwerkingen. Zo kent Brightlands Chemelot Campus bijvoorbeeld al het Aachen-Maastricht Institute for Biobased Materials, met als founders de Universiteit Maastricht en de RWTH Aken. (En wie de RWTH niet kent, dat is één van de grootste technische universiteiten van Duitsland én Europa, die op een steenworp van onze grens ligt.)

En zo werken we ook aan de grensoverschrijdende mobiliteit, met bijvoorbeeld een drielandentrein tussen het Duitse Aken, het Nederlandse Maastricht en het Belgische Luik.

En dat is meteen een mooi voorbeeld van hoe gecompliceerd dat kan zijn. Vanwege verschillend materieel, verschillende veiligheidssystemen, verschillende kaartjes.

Vandaar dat die drielandentrein vandaag nog een tweelanden-trein is, maar we houden vol...

En als ik dan nog een laatste voorbeeld mag geven, dan noem ik altijd graag het voorbeeld van de kinderverzorgers. Bij ons verliezen zij hun baan omdat er hier steeds minder kinderen worden geboren, terwijl ze aan de andere kant van de Duitse grens zitten te springen om hun kennis, kunde en ervaring.

Alleen mochten ze daar niet zomaar aan de slag met een Nederlands diploma. En u hoort het, gelukkig kan ik 'mochten' zeggen, want daar hebben we inmiddels – samen met de burens - een mouw aan weten te passen.

Dames en heren, dit zijn slechts 3 voorbeelden van grensoverschrijdende samenwerking, maar u snapt: we zoeken haar hier in Limburg op alle fronten. Dus ook op het gebied van zorg, van hulpverlening, van natuurbescherming, van justitie, van veiligheid ... noem maar op.

Gewoon omdat we weten dat we samen 'sterker, slimmer en safer' zijn.

Dus dames en heren,

Wat mag u onthouden van Limburg, waar u dit jaar uw congres houdt?

Een in 'looks, sound and taste' on-Nederlandse provincie,
die geen grenzen wil zien,
en met deze mentaliteit werkt aan een open kenniseconomie die antwoorden zoekt op wereldwijde vraagstukken;
en samen met haar burens het Europa leeft – of wilt leven - zoals geschetst in het Verdrag van Maastricht.

U mag het ook anders onthouden.

Limburg is een schone en slimme dame die levend op een Europees kruispunt, die Duitse *gründlichkeit*, de Hollandse nuchterheid en de Romaanse *Joie de Vivre* in zichzelf heeft verenigd. In wiens huis het goed leven, wonen, werken, studeren en ondernemen is.

Ik wens u bij haar een paar hele mooie en inspirerende dagen.